

Kaikuja Kaikuja Kaikuja

Lemmikkilinnut Kaijuli ry:n uutiskirje 1 / 2014

KAKADUJEN
OVI REMONTIN
TULOS

PAPUKAIJOJEN
AS KARTTELEMIÄ
LELUJA

Sisällysluettelo

Yhdistyspalstat

Pääkirjoitus	3
Uutisia ja muuta huomionarvoista	5
Mikä ihmeen SEEL?	5

Artikkelit ja jutut

Barbaran blogi: Kuinka koskea papukaijaa	8
Mitä kertoa linnun lomahoitajalle?	10
Tarkastelussa jyräjät	13

Tapahtumat

PetExpo	16
---------	----

Vakiopalstat

Kaijulit esittäytyvät: Gunnthora Hafsteinsdóttir	19
Tee-se-itse-nurkka: Salaattiherkkutanko	20
Lukijan kuva	21

Kaikuja 1/2014

Kaikuja on Lemmikkilinnut Kaijuli ry:n kahdesti vuodessa digitaalisena ilmestyvä uutiskirje, joka sisältää tietoa yhdistyksen toiminnasta sekä muita mielenkiintoisia lyhyitä juttuja.

Palautteen ja kehitysehdotukset voi lähettää sähköpostilla osoitteeseen sihteeri@kaijuli.fi tai yhdistyksen keskustelufoorumille.

Numero 2/2014 ilmestyy loppuvuodesta.

Toimitus

Päätoimittaja: Laure Kurkela

Taitto: Jarmo Tuutti

Oikoluku: Hanna Miettinen

Mukaan yhdistystoimintaan?

Haluatko olla mukana kehittämässä yhdistyksen toimintaa sekä samalla edistämässä lemmikkilintuharrastusta Suomessa?

Tekemistä löytyy varmasti jokaiseen makuun ja jokaisen aikatauluihin sopivasti. Tule mukaan!

Jos kiinnostuit, ota yhteyttä yhdistyksen puheenjohtajaan, joka voi kertoa lisää: tinttu@kaijuli.fi

Liity jäseneksi

Etkö ole vielä yhdistyksen jäsen? Liittymällä jäseneksi saat käyttöösi yhdistyksen tarjoamat jäsenedut sekä tuet yhdistyksen toimia lemmikkilintujen hyvinvoinnin edistämiseksi Suomessa.

Lisätietoa yhdistyksen sivustolta:

<http://kaijuli.fi/yhdistys/liittyminen-jaeseneksi>

Kansikuva: Jarmo Tuutti

Pääkirjoitus

Eläinsuojelu vs. eläinoikeusaktivismi

Eläinsuojelutyötä Suomessa väittävät tekevänsä monet yhdistykset. Valtakunnallisella tasolla Suomesta löytyy mm. Suomen Eläinsuojeluyhdistysten Liitto SEY ry sekä Eläinsuojeluliitto Animalia ry. Nykyisin onkin poliittisesti korrekta tehdä eläinsuojelutyötä, koska eläinoikeusaktivismilla vaikuttaisi olevan ihmisten mielissä mm. kettutyttöihin yhdistettävä leima. Eikä aivan syyttä.

Molemmat edellä mainitut liitot ja niiden jäsenyhdistykset työskentelevät tärkeiden kysymysten parissa. Esimerkiksi SEY:n eläinsuojeluneuvojen tekemä valtakunnallinen työ on erittäin arvokasta työtä. Valitettavasti molempien järjestöjen toiminnassa on myös puolia, jotka luokittelisin eläinoikeusaktivismiksi.

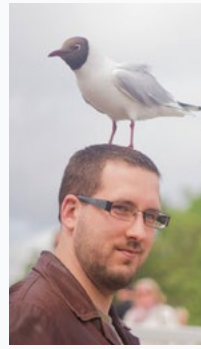
Itse jaottelen nämä kaksi asiaa seuraavasti:

Eläinsuojelutyö on juuri eläinten hyvinvoinnin eteen tehtävää arvokasta työtä. Se perustuu todellisiin ilmiöihin ja ongelmien ratkomiseen. Se voi olla esimerkiksi valvontatyötä, tiedon välittämistä tai joskus myös järkevällä tasolla tehtävää poliittista vaikuttamista.

Eläinoikeusaktivismi on taas periaatteellista toimintaa, jossa pyritään vaikuttamaan laillisiin ja joskus laittominkin keinoin asioihin välittämättä niiden todellisesta tilanteesta. Mielestäni eläinoikeusaktivismia leimaa valitettavan usein fundamentalistisuus ja yli menevä innokkuus liittyen asioihin, joista henkilöillä ei ole todellista tietoa.

Miten nämä asiat sitten liittyvät lemmikkilintuharrastukseen? Kevään aikana Animalian ja SEY:n yhteenliittymä otti hampaisiinsa julkisuudessa eksoottisten eläinten lemmikkinä pitämisen. Osansa saivat mm. käärmeet ja isot papukaijat. Animaliaan kyseenalaistaa lintujen pitämisen lemmikkinä suoraan nettisivuillaan.

Suurempi yllätys näistä oli SEY:n lipsuminen tällaiseen periaatteelliseen eläinoikeusaktivismiin. SEY:ssähän kyllä myönnetään, etteivät he tiedä linnuista, tai muistakaan ns. "eksoottisista" eläimistä juuri mitään ja ovat tehneet myös Kaijuleiden (kuten muidenkin yhdistysten) kanssa yhteistyötä, jotta tietoa saataisiin jaettua. Tästä huolimatta ns. "eksoottiset" eläimet olivat heille sopiva kohde liittyen eläinsuojelulain kokonaisuudistukseen. Nämä kaksi järjestöä jopa

Jarmo Tuutti, väistyvä päätoimittaja

Allekirjoittaneen voit tavata mm. yhdistyksen tapahtumissa. Otan mielelläni vastaan ajatuksia ja ehdotuksia myös yhdistyksen toiminnan kehittämiseksi.

Voit olla yhteydessä myös yhdistyksen foorumin kautta. Kirjoitan siellä nimimerkillä "fouro". Lisäksi sähköpostia voit laittaa osoitteeseen sihteeri@kaijuli.fi.

keräsivät EU-vaaleissa allekirjoituksia sitoomukseen, jossa allekirjoittaja sitoutuisi EU:n tasolla **tekemään töitä myös lemmikkinä pidettävien eksoottisten eläinten määrän vähentämiseksi**. Ei mainintaa hyvinvoinnin arvioimisesta tai muusta, vaan suora määrän vähentäminen! Valitettavasti monet läpi menneet henkilötkin tuon allekirjoittivat. Joskin monet näistä lähestyttäessä olivat sitä mieltä, etteivät he olisi kieltämässä ns. "normaaleina" pidettyjä lajeja, vaan esim. tiikereitä ja apinoita. Sitoomus itsessään ei tosin mitään tästä maininnut.

Tästä päästäänkin aasinsillalla toiseen eläinoikeusaktivismiin ongelmaan: tarkoitus pyhittää keinot ja faktoilla ei ole paljoa väliä. Eksoottisen eläimen alle on helppo niputtaa kaikki undulaatista tiikeriin. Kun joku sitten allekirjoittaa sitoomuksen tai vastaa epäselvään kyselyyn, ajatuksena kieltää tiikereiden pitäminen lemmikkinä (jota Suomessa ei edes tehdä), voidaan tällä ampua täyslaidallinen kaikkia "eksoottisia" eläimiä pitäviä kohti.

Yksi eläinoikeusväen perusteos on Catharine Grantin "Eläinten oikeudet". Tämä kirja sisältää perusteettomia väitteitä "eksoottisista" eläimistä, mutta kun näitä toistetaan tarpeeksi, oppoavat ne suureen yleisöön faktoina. Kirjassa väitetään mm, että "90 % matelijoista kuolee ensimmäisen vankeusvuoden aikana." Väite on yksinkertaisesti täysin posketon.

Osaltaan tällaisella toiminnalla SEY ampuu itseään jalkaansa: romuttamalla pitkään jatkunutta yhteistyötä ns. "eksoottisiin" eläimiin liittyvien yhdistysten kanssa he samalla heikentävät mahdollisuuksiaan edistää näiden eläinten hyvinvointia Suomessa. Ellei sitten joillain taustavaikuttajilla ole tavoitteenaakin, ettei näitä eläimiä enää pidettäisi lemmikkeinä.

Onneksi Suomesta löytyy myös tahoja, jotka tekevät aitoa eläinsuojelutyötä, kuten Helsingin eläinsuojeluyhdistys HESY ry. Lemmikkilinnut Kaijuli ry jatkaa yhteistyötään myös SEY:n eläinsuojeluneuvojen kanssa. Olen monia heistä tavannutkin koulutuksissa, ja he ovat vaikuttaneet täyspäisiltä ja fiksuilta ihmisiltä, jotka aidosti haluavat edistää eläinten hyvinvointia. Lisäksi SEY:n paikallisyhdistyksiä vaikuttaisi kiinnostavan edelleen ensisijaisesti aito eläinsuojelutyö. On kuitenkin kurja asia, että SEY:kin järjestönä hiljalleen lipsuu ainakin liiton tasolla eläinoikeusaktivismiin suuntaan.

Uutisia ja muuta huomionarvoista

Myötäkarvaan-palkinto Lemmikkilinnut Kaijuli ry:lle

Lemmikkien hyvinvoinnin eteen tehtävästä työstä myönnettävä Myötäkarvaan-palkinto myönnettiin tämän vuoden PetExpo-messuilla Lemmikkilinnut Kaijuli ry:lle. Kriteerien mukaan palkinnon voi saada ”henkilö, yhdistys tai hanke, joka on pitkäjänteisesti ja johdonmukaisesti toiminut lemmikkieläinten hyvinvoinnin tai lemmikkialan puolestapuhujana, parantanut lemmikkien elämää ja hyvinvointia Suomessa tai viennyt eteenpäin asioita, jotka ovat lemmikkien parhaaksi.”

”Olen todella iloinen, että pitkäjänteinen työmme on huomattu myös harrastajapiirien ulkopuolella”, kommentoi palkintoa yhdistyksen puheenjohtaja Tiina Torikka.

Yhdistys pyrkii löytämään 3000 euron palkinnolle mahdollisimman tehokkaasti lemmikkilintujen hyvinvointia Suomessa edistäviä käyttökohteita.

Barbara Heidenreich jälleen Suomeen 2015

Jo kolmeen kertaan Suomessa papukaijojen käyttäytymis- ja koulutusseminaarin pitänyt Barbara Heidenreich saapuu tänne jälleen. Seminaarin päivämääräksi on vahvistunut 25.-26.4.2015.

Lisätietoja ja ilmoittautumisohjeet julkaistaan myöhemmin syksyn aikana yhdistyksen nettisivuilla ja foorumilla.

Lemmikkilinnut Kaijuli ry:n syyskokous

Yhdistyksen sääntömääräinen syyskokous pidetään tänä vuonna Kultakukkuran Majoitusaitassa, Forssassa, yhdistyksen perinteisen mökkiviikonlopun yhteydessä 6.9. klo 12.00 alkaen.

Jokainen yhdistyksen jäsen on tervetullut kokoukseen. Lisäksi järjestämme tälläkin kertaa etäosallistumismahdollisuuden, eli pääset halutessasi katsomaan videota kokouksesta.

Lisätietoja kokouksesta, esityslista ja ohjeet etäosallistumista varten yhdistyksen foorumilta: forum.papukaija.net.

Uutiskirjeelle uusi päätoimittaja

Jatkossa Kaikuja-uutiskirjeen päätoimittaja vaihtuu. Uudeksi päätoimittajaksi astuu Lemmikkilinnut Kaijuli ry:n hallituksen jäsen ja pitkäaikainen aktiivi Laure Kurkela.

Nykyinen päätoimittaja Jarmo Tuutti jatkaa muita töitä yhdistyksen parissa sekä pysyy uutiskirjeen taittajana. Vaihdoksen pääasiallisena syynä on jakaa yhdistykseen liittyvää työtä tasaisemmin, jotta Jarmo ehtii samalla työskentelemään Suomen eksoottisten eläinten harrastajayhdistysten liitto ry:n tehtävissä.

Lemmikkimessut 2014

Lemmikkilinnut Kaijuli ry osallistuu jälleen marraskuussa järjestettävälle Lemmikkimessuille. Tarkka päivämäärä tänä vuonna osuu viikonlopulle 8.-9.11.

Tule siis mukaan edustamaan yhdistystä tänäkin vuonna yhteen Suomen suurimmista lemmikkiaiheisista tapahtumista! Lisätietoja lähiaikoina mm. yhdistyksen keskustelupalstalla.

Lemmikkilinnut ja eläinsuojelulaki -kysely

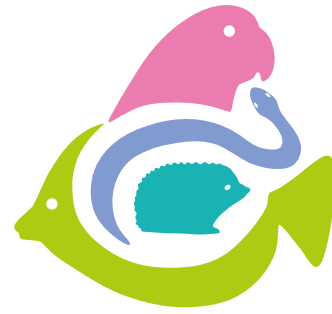
Lemmikkilinnut Kaijuli ry toteuttaa syksyn aikana Lemmikkilinnut ja eläinsuojelulaki -kyselyn, jonka tarkoitus on antaa laajemmalle harrastajajoukolle mahdollisuus käydä kertomassa kanta eläinsuojelulakiin ja sen uudistamiseen liittyen.

Kyselyyn voi vastata torstaihin 4.9. mennessä, jonka jälkeen tulokset julkaistaan yhdistyksen syyskokouksessa.

Jos et siis ole käynyt vastaamassa kyselyyn, vielä ehtii! Kyselyn löydät oheisen linkin takaa: <http://bit.ly/1llp82e>

Mitä enemmän vastauksia kysely kerää, sitä suurempi vaikutus sillä voi olla, joten toivomme syvästi, että jokainen kykenevä kävisi kyselyyn vastaamassa.

Mikä ihmeen SEEL?

Suomen eksoottisten eläinten
harrastajayhdistysten liitto ry

Lauantaina 15.3. oli joukko eri yhdistysten edustajia kokoontunut Helsingin Itäkeskukseen allekirjoittamaan uuden yhdistyksen perustamiskirjan. Myös Lemmikkilinnut Kaijuli ry oli yksi näistä yhdistyksistä. Tilaisuuden jälkeen Suomen eksoottisten eläinten harrastajayhdistysten liitto ry oli perustettu.

Teksti ja kuva: Jarmo Tuutti

Asiat lähtivät liikkeelle oikeastaan jo alkuvuodesta. Olin joskus aikaisemminkin pyöritellyt päässäni ajatusta sellaisen liiton perustamisesta, joka voisi edustaa ns. "eksoottisiksi" miellettyjen lemmikkien ja harrastuseläinten harrastajia. Aikaisemmin tälle ei kuitenkaan ollut tarvetta. Tilanne kuitenkin muuttui helmikuussa, kun Suomen eläinsuojeluyhdistysten liitto SEY ry:n edellisenä vuonna valittu toiminnanjohtaja Kati Pulli otti esiin useammassa mediassa ns. "eksoottisten" eläinten sopivuuden lemmikeiksi. Myös papukaijat oli mainittu yhtenä lajina. Saimme nopeasti julkaistua useamman yhdistyksen toimesta kannanoton, joka mediassakin noteerattiin.

Alkuvuoden jälkeen oli kuitenkin selvä, että SEY, jonka kanssa aikaisemmin monet liiton perustaneista yhdistyksistä olivat tehneet tiivistä yhteistyötä, oli muuttunut merkittävästi. Aikaisemman yhteistyön tilalle oli tullut liittotasolla kylmä suhtautuminen ja harrastustemme voimakas kyseenalaistaminen. Animalian kanssa nämä yhdistykset vaativat Suomeen mm. positiivilistaa, joka listaisi kaikki sallitut lemmikit. Samalla listan ulkopuoliset lajit kiellettäisiin. Tämä herätti meidät "eksoottisia" eläimiä omistavat ja tajusimme, että jos emme pitäisi puoliamme valtakunnallisella tasolla, voisi uudessa eläinsuojelulaissakin tulla lukemaan mitä tahansa.

Vaikka SEY:n ulostulo olikin viimeinen liiton perustamisen liikkeelle sysännyt tapahtuma, liittoa ei tietenkään perustettu

Lemmikkilinnut Kaijuli ry:n puheenjohtaja Tiina Torikka allekirjoittamassa liiton perustamiskirjaa yhdistyksen puolesta.

Liiton jäsenyhdistykset:

- Lemmikkilinnut Kaijuli ry
- Suomen Dendrobatidae Yhdistys ry
- Suomen Frettiliitto ry
- Suomen herpetologinen yhdistys ry
- Suomen Herppiharrastajat ry
- Suomen siilyhdistys ry
- Tampereen Akvaarioseura ry

taistelemaan vain yhtä yhdistystä vastaan. Kyseessä on kuitenkin vain yksi suomalainen järjestö, ei vieranomainen tai taho, joka voisi säättää lakeja. Ennen kaikkea tajusimme, että liitto olisi yksittäistä yhdistystä uskottavampi taho keskustelemaan lainsäätäjien kanssa sekä ottamaan asioihin kantaa julkisesti. Lemmikkiharrastus ja eläinsuojelulliset asiat tulevat olemaan kuitenkin aina tapetilla tavalla tai toisella. Tämän takia onkin suotavaa, että jokin taho pysyy keskitetysti yhteydessä muihin sidosryhmiin ja edustaa meitä ns. "eksoottisia" eläimiä omistavia henkilöitä.

Liikkeelle hyvällä valmistelulla

Aikaisemmin Kaijulit oli ollut keskusteluyhteydessä mm. Joonas Gustafssoniin, pitkäaikaiseen herppiharrastajaan, joka oli "kuluttajien" edustajana Seura- ja harrastuseläinten hyvinvoinnin neuvottelukunnassa. Joonaksen kautta sain yhteyden muihin yhdistyksiin ja saimme asiat rullaamaan.

Varsinaista perustamiskokousta ennen olimme saaneet käytännössä kaikki asiat valmiiksi, joten kokouksessa hioimme säännöt sekä muutaman kannanoton ja sovimme vastuulliset. Itse päädyin tuoreen liiton puheenjohtajaksi, koska olin koordinoitunut muutenkin perustamiseen liittyvät toimet.

SEEL:n perustamiskokouksessa hyväksytyissä periaatteisakin painotetaan, että liitto perustettiin ennen kaikkea kevyeksi kattojärjestöksi, jolla ei pidä olla suoraa toimivaltaa jäsenyhdistysten suuntaan. Voidaan siis ajatella, että liiton tarkoitus ei ole ohjata jäsenyhdistystensä toimintaa, vaan palvella niitä.

Tämän tarvitsi vain julkaista valmiiksi tehdyt nettisivut ja Facebook-sivut sekä tiedottaa liiton perustamisesta. Liiton perustaminen noteerattiinkin mediassa ja pääsimme jopa YLE:n AamuTV:seen puhumaan liitosta ja eksoottisista eläimistä.

Yhteiskunnallista vaikuttamista...

Tämän vuoden ehdottomasti tärkein teema liiton toiminnassa on ollut toiminnan vakauttamisen lisäksi eläinsuojelulain kokonaisuudistus. Meille kaikille tärkeää on, ettei tahojen, jotka eivät tiedä mitään harrastuksestamme, toimesta näiden eläinten omistaminen vaikeutuisi kohtuuttomasti. Lisäksi haluamme pitää esillä asioita, jotka mielestämme edistäisivät näiden eläinten hyvinvointia laissa ja asetuksissa.

Vuoden aikana olemme julkaisseet kannanottoja, tavanneet eri henkilöitä, osallistuneet liiton omalla osastolla PetExpoon sekä lähettäneet tietoa harrastuksestamme mm. eri päättäjille. Toiminnan alkua voisi sanoa onnistuneeksi ja olemmekin saaneet positiivista palautetta tahoilta, jotka ovat mukana lain uudistuksessa.

Tällä hetkellä vaikuttaisi siltä, että lakia valmisteleva työryhmä ei tule ehdottamaan positiivilistaa. Työryhmän sihteeri Tiina Pullola kommentoi asiaa seuraavasti: "Kuulemisen jälkeen työryhmä päätti, että tässä vaiheessa lakiluonnokseen laaditaan pykäläluonnos, jonka nojalla voitaisiin tarvittaessa rajoittaa eri käyttötarkoituksissa pidettävien eläinten lajikirjoa asetustasolla. Rajoitusmahdollisuus koskisi yhtäläillä tuotanto-, seura- ja harrastus-, sirkus- kuin eläintarhaeläimiäkin. Kantaa ei tässä vaiheessa otettu siihen, onko rajoittamiseen tarpeen käyttää positiivilistaa, negatiivilistaa tai kenties näiden yhdistelmiä."

Voin sanoa olevani tyytyväinen lainsäätäjiin asiaan liittyen. Olemme saaneet tuotua lakia valmistelevalle työryhmälle kantamme esiin ja he ovat kuulleet tasapuolisesti myös meitä.

"Eläinten hyvinvointi on kaikille liiton jäsenille tärkeä asia, joten liitolla on hyvä mahdollisuus pyrkiä edistämään myös tätä kansallisella tasolla."

Yhteiskunnallisen vaikuttamisen näkökulmasta tavoitteenamme onkin vakiinnuttaa SEEL tahoksi, johon luotetaan ns. eksoottisten lemmikkien ja harrastuseläinten pitämisen asiantuntijana Suomessa.

...sekä työtä eläinten hyvinvoinnin eteen

...sekä työtä eläinten hyvinvoinnin eteen

Tavoitteenani ei ollut perustaa vain liitossa mukana olevien yhdistysten edunvalvontajärjestöä. Eläinten hyvinvointi on kaikille liiton jäsenille tärkeä asia, joten liitolla on hyvä mahdollisuus pyrkiä edistämään myös tätä kansallisella tasolla.

SEEL:n tavoitteena ei ole ottaa yhdistysten paikkaa lajien ja lajiryhmien hyvinvoinnin eteen tehtävässä työssä ja tiedottamisessa. Tämä vastuu säilyy jatkossakin yksittäisillä yhdistyksillä. Koen, että liitto pystyy korkeammalla tasolla olemaan esillä ja vaikuttamaan pitkällä tähtäimellä yleiseen asenneilmastoon sekä ohjaamaan ihmisiä oikean tiedon pariin.

Se, mitä tämä käytännössä tulee tarkoittamaan, on vielä melko avoinna. Vaikka haluaisinkin keskittyä ensisijaisesti eläinten hyvinvoinnin edistämiseen, eläinoikeusaktivistien meidän harrastustamme kohtaan käynnistämä ajojahti on pakottanut meidät tänä vuonna keskittymään juuri eläinsuojelulakiin liittyviin kysymyksiin. Tulevat vuoden näyttävät, mihin resurssit ja ihmisten into riittää.

Tekemistä riittää vielä

Syksyn aikana tulemme julkaisemaan liiton laajemman kannan liittyen eläinsuojelulain kokonaisuudistukseen. Työtä siis riittää vielä, koska laki ei ole valmis ja muutoksia voi tulla. Valitettavasti työtä hankaloittaa se, että tätä tehdään vapaaehtoisvoimin, siinä missä esim. Animalia ja SEY voivat pyrkiä vaikuttamaan asioihin useiden työntekijöidensä avulla virka-aikana.

Silmät on pidettävä auki, sillä jos lakiin tulee edellä mainittu laaja asetuksenanto-oikeus, tarkoittaa se sitä, että eläinoikeusaktivistit pyrkivät käyttämään jokaisen mahdollisen tilaisuuden luoda laajoja kieltolistoja, joissa luultavasti kiellettiin myös nykyisin lemmikkeinä pidettäviä lajeja.

Toivon kuitenkin, että tulevat vuodet osoittavat, että tuona lauantaina, kun olimme muiden yhdistysten edustajien kanssa kokoontuneet allekirjoittamaan liiton perustamiskirjaa, loimme yhden merkittävän tekijän suomalaisen lemmikkiharrastukseen.

Ps. Liiton hieno logo on Kaijulien Laure Kurkelan käsialaa.

Lisätietoa löytyy mm. liiton nettisivuilta:
www.eksoottiset.fi

Vieraile myös liiton Facebook-sivulla:
<https://www.facebook.com/eksoottiset.fi>

Positiivilistasta ja lemmikkilinnuista:
<http://papukaijat.wordpress.com/2014/02/22/kieltolaki-ei-ole-ratkaisu-elainten-hyvinvointiongelmii/>

Mikä positiivilista? Ja miksi emme siitä pidä?

”Positiivilista” on asia, jonka saaminen lainsäädäntöön vaikuttaa olevan EU:n tasolla toimivien eläinoikeusjärjestöjen iso tavoite. Keskustelu on ollut esillä Suomessakin, erityisesti SEY:n ja Animalian toimesta, ja listaa on pyritty saamaan osaksi myös Suomen uudistuvaa eläinsuojelulakia.

Positiivilista käytännössä listaisi sallitut lemmikkieläimet. Muiden eläinten pitäminen lemmikkinä olisi kiellettyä. Idea voi vaikuttaa pääpiirteittäin hyvältä, mutta se sisältää lukuisia ongelmia.

Rajallisten resurssien takia lista ei luultavasti koskaan tulisi sisältämään kaikkia lajeja, joita jo pidetään lemmikkeinä ja jotka sopivat hyvin pidettäväksi ihmisen luona. Lisäksi tällaisen listan luominen kuormittaisi kohtuuttomasti viranomaisia.

Lajien päätyminen listalle vaikuttaa olevan myös satunanvaraista. Esimerkiksi Belgiassa, jossa lista on käytössä nisäkkäille, hyväksytyjen lajien listalle on nähtävästi päätenyt mm. punaniskakenguru, mutta ei afrikkalaista kääpiösiiliä. Muutenkin kriteerien luominen on oma kysymyksensä: kuka virkamies saa oikeuden päättää, milloin jostain eläimestä tulee liian ”vaikea” lemmikiksi?

Eri lajeja ei tulisi kohtelemaan listan osalta tasavertaisesti. Kissa ja koira esimerkiksi hyväksyttäisiin listalle joka tapauksessa, tai ne laitettaisiin Hollannin mallin mukaisesti ”kotieläinlistalle”. Kumpikaan näistä ei tarkasti arvioituna täyttäisi SEY:n julkisuudessa esittämiä kriteereitä. Mutta SEY:kään ei voisi näiden kieltä ajaa, koska luultavasti menettäisi samalla ison osan jäseniään.

Muutenkin positiivilista eksoottisten eläinten ”ongelmien” ratkaisuksi on kuin ampuisi kärpäästä singolla. Valtaosa eläinsuojeluongelmista kohdistuu ”perinteisiin” lemmikkeihin, eikä Suomeen ole tulvimassa joka rajanylityspaikkojen kautta gorilloja ja tiikereitä. Olisi järkevää miettiä hieman vähemmän radikaaleja keinoja oikeiden ongelmien ratkaisuksi.

Voisimme kieltää myös puukot, joka ehkä vähentäisi puukolla tehtyjä tappoja ja tapon yrityksiä. Tosin on eri asia, miten moni tätä kieltä noudattaisi. Ja oletan, että leipäveitsi sopisi myös murha-aseeksi.

Norjassa arvellaan matelijoiden täyskiellosta huolimatta olevan yli 100 000 matelijaa yksityishenkilöiden omistuksessa. Ja jos henkilö, joka ei voisi pitää huolta ”eksoottisesta” eläimestä ei tällaista saisi, hän luultavasti hankkisi sen sijaan kissan, koiran tai jonkun muun sallitun eläimen. Ja pitäisi siitä aivan yhtä huonosti huolta.

Barbaran blogi

Kuinka koskea papukaijaa

Koiran ja kissan silitteleminen on hauskaa, eikös? Monet lemmikit yleensä pitävät siitä, kun niitä silitetään päästä alkaen kohti häntää. Oletko koskaan koettanut tätä papukaijan kanssa? Jos olet, saatoit huomata, että kokemus ei ollut ihan sama... Koira tai kissa saattaa reagoida tulemalla lähemmäs, heittäytyä selälleen maharapsutuksia odottaen tai rentoutumalla ja nukahtamalla. Jos papukaijaa koskee samalla tavoin, lintu yrittää yleensä paeta, purra tai vain sietää tällaista kosketusta.

Tarkoittaako tämä, että papukaijoihin ei saisi koskea lainkaan? Omistajien onneksi, kesyt papukaijat yleensä nauttivat kosketuksesta. Mutta tapa koskea papukaijaa eroaa tavasta jolla kissaa tai koiraa kosketaan. Seuraavan kerran kun sinulla on mahdollisuus koskea papukaijaan, noudata seuraavia vinkkejä.

Koske päätä

On yritettävä välttää koskemasta papukaijaa selkään, siipiin tai pyrstöön. Useimmat papukaijat suosivat päähän kohdistuvaa kosketusta. Tämä vastaa sitä, miten papukaijat vuorovaikeuttavat luonnossakin. Linnut eivät yllä sukimaan oman päänsä höyheniä, joten ne yleensä ottavat ystävän apuun tähän hommaan. Papukaijan päätä kosketettaessa saattaa joskus törmätä johonkin, joka tuntuu pieneltä muovituubilta linnun päässä. Tämä on uusi höyhen. Höyhenen ollessa yhä kasvuvaiheessa, se voi olla kosketukselle herkkä tai arka. Kun höyhen on kasvanut täyteen mittaansa, sitä ympäröivä keratiinikalvo on tarpeeton. Ihminen voi auttaa tätä kalvoa irtoamaan puristamalla sitä sormien tai kynsien välissä hellästi. Tämä aiheuttaa kalvon rikkoontumisen ja upouusi höyhen paljastuu.

Silitä pään höyheniä nokkaa kohti

Sen sijaan, että papukaijaa silittäisi päästä nokasta niskaa kohti, höyheniä kannattaa silittää "vastakarvaan." Lintu, joka todella tykkää tästä, pörröttää päänsä höyheniä. Monesti rapusutuksista nauttiva lintu laskee päätänsä lähes nokan rintaan saakka ja sulkee silmänsä. Kun lintu osoittaa tällaista elekieltä, siitä voi todella sanoa että se nauttii tämäntyyppisestä kosketuksesta.

Good Bird -blogi on uutiskirjeen vakiopalsta, johon jokaista numeroa varten valitaan käännettäväksi yksi Barbara Heidenreichin blogikirjoitus.

Käännös: Laure Kurkela, kuva: Jarmo Tuutti

Good Bird Inc.

<http://www.goodbirdinc.com/>

Good Bird Blog

<http://goodbirdinc.blogspot.com/>

Barbara Heidenreich on toiminut ammattilaisena eläintenkouluttajana vuodesta 1990 ja tällä hetkellä jatkaa työtään Good Bird Inc. -yrityksensä parissa, joka tarjoaa papukaijojen käyttäytymiseen ja kouluttamiseen liittyviä palveluita lemmikki-papukaijojen omistajille.

Barbara on käynyt myös Suomessa opettamassa kahdesti Kaijuleiden järjestämässä käyttäytymis- ja koulutusseminaarissa vuosina 2009, 2010 ja 2013. Seuraavan kerran Barbara vieraillee Suomessa ensi keväällä.

Liiku hitaasti

Käsi tulee tuoda linnun päähän hitaasti. Tämä antaa myös ihmiselle aikaa tarkkailla, kuinka lintu vastaa. Jos lintu väistää kättä, se ei ole välttämättä halua kosketusta sillä hetkellä. Yritä myöhemmin uudelleen aikana, jolloin lintu on vastaanottavaisempi.

Tarkkaile, koska lintu on rentoutunut

Monet papukaijat ovat vastaanottavaisia kosketukselle ennen nokosia tai nukkumaanmenoa. Rapsutuksille paras aika voi olla silloin, kun lintu näyttää olevan valmis nokkaunille.

Opeta merkki, joka tarkoittaa kosketusta

Linnulle voi opettaa merkin, joka viestii sille omistajan haluavan koskettavan lintua. Helppo tapa tähän on heiluttaa hieman sormeä linnun edessä ennen kuin linnun päätä kosketetaan. Lintu oppii nopeasti tämän sormen heiluttelun tarkoittavan mahdollisuutta rapsutuksiin. Ajanmittaan lintu oppii laskemaan päänsä rapsutuksia pyytäen, kun se näkee heiluvan sormen. Tämä on linnun tapa sanoa "Kyllä kiitos, haluaisin rapsutuksia, kiitos tarjouksesta!"

Kun lintu ymmärtää ihmisen tietävän oikean tavan koskea papukaijaa, lintu saattaa avautua kosketukselle myös muille kehonsa osille. Tämä helpottaa omistajaa mm. leikkaamaan lintunsa kynnet ja koulutukseen valjaiden kanssa. On omistajalle onnen tunne, kun lintu luottaa niin että sallii mielellään koskea itseensä.

Mitä kertoa linnun lomahoitajalle?

Teksti: Anni Pohja, Kuvat: Jarmo Tuutti

Lintutalouksissa lomasuunnitelmat voivat helposti tyssätä hyvän hoitajan puutteeseen. Toinen lintuharrastaja on sanomattakin selvästi helppo vaihtoehto linnun hoitajaksi, mutta monille meistä se ei esimerkiksi etäisyyksien vuoksi onnistu. Ystävä tai perheenjäsen saattaa tarjoutua avuksi, mutta mitä kokemattomalle hoitajalle tulisi muistaa kertoa ennen reissua?

Muistathan, että eläinsuojelulaissa vaaditaan eläimen kunnon tarkastaminen päivittäin, eli jo viikonloppureissua varten tarvittavat linnullesi hoitajan.

Hoitosopimus?

Molempien mielenrauhan vuoksi on aina helpointa solmia hoitosopimus, etenkin jos hoitaja on yhtään vieraampi. Siihen voidaan kirjata hoitoaika, -palkkio, toimiminen ongelmatilanteissa ja muut tärkeät seikat. Hoitosopimuksen tärkein tarkoitus on turvata molempia haastavissa tilanteissa ja varsinkin hyvin pitkäaikaisissa, esimerkiksi kuukausia kestävässä, hoitajaksoissa sellaisen olemassaolo on aina hyvä idea. Kummankaan osapuolen ei ole syytä loukkaantua, mikäli toinen pyytää hoitosopimuksen tekoa, sillä sen ei tarvitse tarkoittaa luottamuksen puutetta.

Meille vai teille?

Isoa parvea tai arkaa, vieraisiin tottumatonta lintua on usein ikävä lähteä muuttamaan hoitajalle matkan ajaksi. Onkin hyvä miettiä etukäteen voiko hoitaja esimerkiksi majoittua luonasi pidemmän hoitajakson ajan tai asuuko hän esimerkiksi riittävän lähellä käydäkseen hoitamassa lintuja tarpeeksi usein. Kesyn linnun siirtämisessä linnuttomaan kotiin on siinäkin pulmansa, sillä hoitajan koti ei välttämättä ole lintuturvallinen. Stressittömin paikka linnulle on aina oma koti ja yleensä helpoin vaihtoehto kaikille onkin se, että hoitaja asuu linnun seurana omistajan loman ajan. Olet kuitenkin itse paras arvioimaan lintusi parasta ja sitä, mikä on kussakin tilanteessa paras ratkaisu.

Ruokinta

Päivän tai parin reissun ajan moni lintu selviää tarvittaessa varmasti myös ennen matkaa hyvin täytetyllä siemen- tai pellettikipolla, lajitarpeet toki huomioiden, jolloin hoitajalle riittää ruoan riittämisen tarkastaminen ja vesien vaihto. Mahdollisuuksien mukaan lyhyenkin reissun ajaksi kannattaa kuitenkin varata linnulle myös tuoreruokaa - sen voi vaikka pilkkoa valmiiksi kannelliseen astiaan jääkaappiin. Tällöin on hyvä ohjeistaa hoitajaa ruoan sopivasta määrästä ja ottaa huomioon se, että ruoanjämät on luultavasti myös tarpeen

kerätä pois ennen paluutasi. Kirjallinen ohje näkyvällä paikalla on aina hyvä lisä, niin unohduksia ei pääse sattumaan.

Pidemmän matkan ajan ruokinta tulisi kuitenkin voida hoitaa mahdollisimman normaalien arkirutiinien mukaan, jolloin hoitajan olisi tärkeää olla riittävän lähellä kerätäkseen tuoreruoat aina saman päivän aikana pois. Hoitajalle on hyvä kirjoittaa kirjallinen ohje siitä, mistä mikäkin ruoka löytyy ja miten sitä linnulle annostellaan - ja kenelle, jos taloudessa on erilaisia lintuja. Ensimmäisten päivien tuoreet voi pilkkoa valmiiksi ja tarpeen mukaan hoitajan kanssa tulee sopia miten ja mitä tuoreruokaa linnuille pitää matkan aikana käydä ostamassa ja miten kustannuspuoli hoidetaan. "Saa antaa" ja "ei saa antaa"-listat ovat hyvä idea linnuista tietämättömän hoitajan kanssa, ettei linnun kuppiin päädy epähuomiossa sopimattomia ruokia.

Häkissä vai vapaaksi?

Tämä kohta riippuu luonnollisesti paljon paitsi linnusta, myös häkin koosta ja hoitopaikasta, sekä hoitajan osaamistasosta. Pesimähuuruinen amatsonipari on ehkä parempi pitää häkissään matkan ajan, ellei hoitaja ole kovin lintukokenut, kun taas tietyt iltarutiinit oppinut undulaattinelikko voi olla vieraammisakin käsissä helppo lennättää ja häkittää. Pitkän hoitajakson ajan tulisi hoitajan tuki kyetä esimerkiksi viettämään kesyn linnun kanssa aikaa ja päästämään lintua muutenkin häkistä, mikäli häkin koko ei lentämiseen riitä. Tällöin hoitajan on hyvä käydä tutustumassa lintuun ja sen vapaanapitoon hyvissä ajoin etukäteen, jolloin myös turvallisuusasiat tulee käydä läpi.

Jos lintu menee hoitajan kotiin lomasi ajaksi ja se on tarkoitus päästää häkistä lentelemään, käy etukäteen kylässä, jotta voitte käydä läpi asunnon turvallisuuteen liittyvät asiat. Tällöin hoitosopimukseen voi olla hyvä lisätä kohta siitä, kuka korvaa linnun asunnossa tekemät tuhot...

Linnun elekieli ja käytös

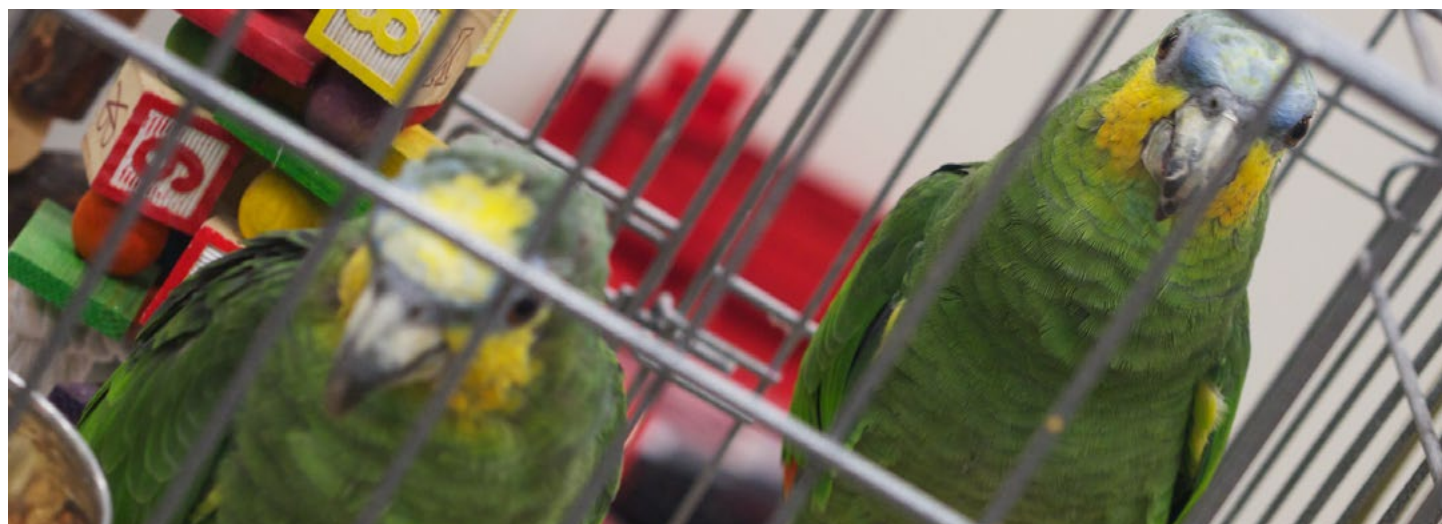
Hoitajan tulisi osata muutamia yksinkertaisia eleitä linnultasi, jotta hoitajakso menisi mahdollisimman sujuvasti. Esimerkiksi aran linnun kanssa on hyvä näyttää, miten ja milloin lintua voi lähestyä, aggressiivisen kanssa tulisi osata välttää aggressiota parhaansa mukaan ja aivan ensisijaisen tärkeää minkä tahansa linnun kanssa olisi oppia huomaamaan merkit sairaudesta. Mitä pidemmästä hoitajaksoista on kyse ja mitä enemmän hoitajalta vaaditaan esimerkiksi linnun lennättämisen ja seuranpidon puolesta, sen tarkemmin tulisi linnun käytöstä, käsittelyä ja elekieltä käydä läpi ennen matkaa.

Mitä tehdä ongelmatilanteessa?

Ei ole koskaan huono idea varautua kaikkeen. Onkin äärimmäisen tärkeää, että myös hoitaja osaa jonkin verran arvioida linnun terveydentilaa ja tietää miten hätätilanteessa tulee toimia. Sopikaa etukäteen miten hoitaja tavoittaa sinut, jos lintu sairastuu tai jotain muita ongelmia ilmenee. Mitä useampaan asiaan osaat varautua etukäteen, sen pienemmällä vahingoilla usein säästyään, eikä esimerkiksi suhde linnun hoitajaan kärsi, kun eripura ja mielipaha voidaan ennaltaehkäistä.

Jos tiedät olevasi tavoittamattomissa matkasi aikana, voit myös kysyä linnun kasvattajalta tai muulta tutulta harrastajalta saisiko hänen numeronsa antaa hoitajalle hätätilanteiden varalta. Eläinlääkärilista ja muita tärkeitä yhteystietoja onkin hyvä jättää kirjallisten hoito-ohjeiden viereen.

On hyvä sopia etukäteen siitä, mitä oikeuksia hoitajalla on päättää linnun hoidosta tai esimerkiksi lopettamisesta sairaus- ja onnettomuustilanteissa, jotta linnun avunsaanti ei jää hätätilanteessa kiinni siitä, tavoittaako hoitaja sinua vai ei. Mahdollisesta kuolintapauksesta ja siitä ilmoittamisesta on myös hyvä keskustella etukäteen, sekä siitä, pitääkö lintu

tällöin lähettää ruumiinavaukseen. Vaikka asian miettiminen inhottavaa onkin, on se kaikkien kannalta helpointa, jos tilanteesta on ennakkoon sovittu jo jotain.

Valot, siisteys ja muut rutiinit

Useat harrastajat hoitavat linnun valaistuksen aina ajastimilla, sillä se on varmin tapa pitää rytmiä säännöllisenä. Erityisen hyödyllisiä, elleivät jopa välttämättömiä, ajastimet ovatkin hoitojakson aikana. On tärkeää, ettei linnun unirytmistö keuhdu merkittävästi omistajan poissaolon aikana, sillä sen merkitys linnun terveydelle on suuri.

Jos hoitojakso on niin pitkä, että häkkiä on välttämättömästi siivota tämän aikana, käy hoitajan kanssa yhdessä läpi häkin siivous ennen matkalle lähtöä. Sama ohje kannattaa jättää hoitajalle vielä kirjallisena, jotta mitään ei pääse unohtumaan. Kirjoita myös siivousvälineiden paikat ylös tai jätä ne riittävän näkyvälle paikalle.

Linnun rutiinit on hyvä pyrkiä pitämään mahdollisimman tuttuina myös matkan ajan ja niitä kannattaa alkaa hyvissä ajoin kirjoittelemaan jo ylös hoitajaa varten, jotta mahdollisimman vähän unohtuisi mainita. Mitä tasaisempaa linnun elämä jatkuu hoitojakson ajan, sen pienempi stressi sille aiheutuu ja sen helpompi sinunkin on nauttia lomastasi!

Sovi ainakin seuraavista asioista hoitosopimuksessa:

- Osapuolet
- Hoidettavat linnut
- Hoitoaika
- Hoitopaikka
- Palkkio
- Linnun hoito käytännössä (ruokinta jne.)
- Toimiminen hätätilanteessa
- Toimiminen kuolemantapauksessa
- Eläinlääkärikulujen korvaus
- Toimiminen hoitoajan venyessä

Tarkastelussa jyrsijät

Teksti: E.B. Cravens

Käännös: Jarm o Tuutti

Haluan tehdä aluksi selväksi, etten vihaa jyrsijöitä. Ne ovat omalla tavallaan sööttejä. Ne, jotka elävät kedoilla ja niityillä, kaukana viemäreistä ja roskista, eivät vaikuta edes likaisilta. Olen myös nähnyt joitain todella herttaisia lemmikijyrsijöitä.

Ongelma vain on siinä, että rotat ja hiiret lisääntyvät niin nopeasti, jos saavat siihen mahdollisuuden! Yhtenä aamuna näet muutamia jätöksiä lattialla, viikon pääse ne jo syövät edessäsi valoisalla. Kolmen viikon päästä niitä on jo yli 12 ja sen jälkeen kuin sieniä sateella.

Jyrsijät ja linnunsiemenet kulkevat käsikädessä. Mitä enemmän ruokaa on saatavilla, sitä enemmän jyrsijöiden jälkeläisiä on tulossa - ja tämä ei ole toivottavaa lintuharrastajan kan-

nallta. Vakavan hiiri- tai rottaongelman havaitseminen kuiva-varastosta tai kasvatustiloista on helppoa. Jyrsijöiden virtsa alkaa haista, kun sen määrä lisääntyy. Lisäksi rotat ovat erityisen tuhoisia ja sotkuisia syöjiä.

Poista ruoan lähde ja jyrsijät kuolevat tai lähtevät pois. Mutta tämä vaatii erityistä huolellisuutta. Mitä enemmän lintuja löytyy, sitä pienempi todennäköisyys on, että jokainen pieni siemen ja avattu maissin ydin pysyy niiden ruokakipoissa. Maahan pudonnut ruoka houkuttelee tuholaisia. Lisää kuvioihin muutama suojaisa nurkkaus, kaivautumispaikka tai kasa käyttämättömiä pesäpönttöjä ja ihan kuin Rottatouille-elokuvassa, porukka muuttaa sinne asumaan!

Mitä sitten voisi tehdä?

Siisteys on erittäin tärkeää lintuharrastajille. Olemme pyrkineet järjestämään paikat niin, etteivät hiiret ja rotat voisi vain tyytyväisinä syödä ja lisääntyä. Ensinnäkin käytämme kaikissa uusissa häkeissämme noin 1 cm x 1 cm verkkoa. Noin 2 mm paksu verkko on aivan riittävän vahvaa keskikokoisille papukaijoille ja jopa aroille ja kakaduille, jotka keskittyvät jyrsimään leluja ja orsia verkon sijaan (usein juuri lemmikkinä elävät yksilöt). Sentin silmäkoko verkossa estää kaikkia muita, paitsi pienimpiä hiiriä pääsemästä aviaarioihin. Jo tämä on merkittävä askel eteenpäin.

Aviaarioissamme suurin osa ruokakippoista on laitettu seipään päähän. Sen päällä on 40-senttinen taimilava. Jos jyrsimä kiipeää seivästä ylös, se ei pääse taimilavan päälle asetettuun ruokakippoon käsiksi mitenkään. Taimilavaan jää 85 % kookunokkien syömistä ja pudottamista siemenistä. Linnut eivät aina pyri heittämään ruokaa lattialle; ne ovat vain kiinnostuneet siirtämään sen pois tieltä, kun etsivät sopivaa ruokaa ruokakiposta. Kasvilavat tekevät ympäristöstä siistimmän ja vähentävät siivousmäärää.

Jyrsimät syövät mieluiten pimeällä. Jos olet tottunut jättämään ruokakipot häkkeihin yöksi, suosittelen jatkossa poistamaan ja pesemään ne ennen pimeää sen sijaan, että tekisi tämän vasta aamusta. Ne kasvattajat ja lintujen omistajat, jotka eivät pese kippojaan päivittäin, onnistuvat saamaan aikaan torakoita, liskoja, rottia ja hiiriä houkuttelevia ruokajämiä ja hajuja. Sen lisäksi, että ne voivat levittää tauteja, ne voivat myös häiritä kokemattomien ja hermostuneiden pienempien parakiittien pesimistä.

Kuva: Frans Andersson / freeimages.com

Ruokakippojen laittaminen seipäiden päähän ja roskien maahan putoamisen estäminen auttaa pitämään paikkoja siistinä.

Äskettäisen kuivan kauden aikana April ja minä huomasimme, että jyrsimät käyttävät myös häkkien vesikippoja, joten aloimme poistamaan nämäkin yöksi häkeistä.

Jos näet jyrsimöitä päivisin, sinulla on näitä tuholaisia luultavasti niin paljon, että pimeällä ne joutuvat kilpailemaan ruoista, eivätkä pysty lisääntymään niin tehokkaasti.

Tiedän yhden paikan, jossa hiirten lisääntyminen pääsi niin pahaksi, että paikoittain maa murtui alta niiden tunneleiden takia. Omistaja laittoi verkkolattian häkkeihinkin, mutta tämä oli liian vähän ja liian myöhään. Verkot ovat hyvä idea uusiin häkkeihin, mutta kun jyrsimöitä on tusinoittain tai jopa sadoittain, tarvitaan ongelman ratkaisuksi järeämpiä keinoja.

Olemme taistelleet vuosikaudet jyrsimöitä vastaan täällä Havaijilla. Täällä on suuret määrät hiiriä ja rottia joka puolelta löytyvien hedelmien ja ruokien takia. Omalla kohdallani makadamiapähkinäfarmini vain pahentaa tilannetta puissa kiipeilevien rottien osalta. Joudumme jatkuvasti tekemään töitä, jotta rotat eivät tulisi etsimään ruokaa aviaarioista.

Jotkut lintuharrastajat pitävät kissoja. Ja jos ne ovat hyviä metsästäjiä, voi tämä ratkaista ongelman. Erityisesti varastoissa öisin elävät kissat ovat tehokkaita tuholaihorjuja. Valitettavasti villakoiramme Magic ei voi sietää kissoja. Se kuitenkin metsästä ja tappaa maan päällä olevia rottia ja mangusteja, jotka ovat vieläkin vaarallisempia papukaijoille.

Olemme kokeilleet useita erilaisia jyrsijöiden loukkuja. Tavalliset jousiloukut toimivat, mutta ovat hieman äänekkäitä öisin nukkuvien papukaijoiden ympärillä ja ruostuvat melko nopeasti meri-ilmastossa. Myös elävinä jyrsijöitä pyydystävät ansat toimivat rotille ja hiirille (ja sammakoille), jutta tämän jälkeen on vietävät elävä jyrsijä kilometrien päähän tai hukutettava se lämpimään veteen. Yksi paras vaihtoehto on sähköinen ansa "Rat Zapperilta". Laitamme syötiksi pähkinää tai muutaman auringonkukansiemenen ja odotamme, että jyrsijä löytää sen etsiessään yöllä ruokaa. Lisää syötti ja laita laite päälle. Jälleen yksi jyrsijä vähemmän! Ne tosin ovat kalliita ja sähköosat voivat oikutella märillä keleillä.

Ja lopuksi pääsemme syötteihin. En pidä ajatuksesta myrkyttää tuholaisia. Se johtaa hitaaseen ja kivuliaaseen kuolemaan, ja usein ne päätyvät johonkin nurkkaan kuolemaan ja haisemaan. Se on varmaankin yksi maatilan ja lintufarmin omistamisen puolia, jotka luovat minulle eniten huonoa karmaa. Kunnia heille, jotka pystyvät löytämään ratkaisut ongelmiin ilman tällaisia menetelmiä. Naulaamme myrkkysyötit kakkosnelos-lautaan ja laitamme ne puiden oksille, lintukeittiön kaappien alle kylpytilaan tai latoon, jotta jyrsijät voisivat syödä niitä kaukana linnuistamme, luonnon linnuista, koirasta jne. Tämä menetelmä toimii, mutta voi olla erityisen sotkuista. On olemassa myös nestemäisiä myrkkysyöttejä, joita Dale Thompson käytti laittamalla vesikipot paikkoihin, joissa jyrsijät joivat.

Kymmenen vuotta sitten tapasin erään makadamia-pähkinöiden hiljelijän. Hän ruiskutti tilansa rajat ympäristöstävällisellä aineella, joka tehdään keittämällä kuolleita rottia ja tämän avulla hankitaan litroittain hajustettua vettä. Käytin tätä myös omalle farmilleni samalla, joskin se oli melko kallista. Se vaikutti auttaneen, mutta vain kahdeksaksi kuukaudeksi. Kuten huomaat, jyrsijäongelma on hankala asia ja vaatii huolellisuutta ja suunnitelmallisuutta. Parhaisiin tuloksiin pääsee käyttämällä useita ratkaisuja ja suunnittelemalla tilat helposti siistinä pidettäväksi.

E.B. Cravens on Havajilla asuva pitkäaikainen kasvattaja, jolla on kokemusta yli 75 papukaijalajin pitämisestä, kasvattamisesta tai kuntotuttamisesta. Hän painottaa ennen kaikkea luonnollisten ympäristöjen luomista lintujen pitämisessä. Hän on kirjoittanut papukaijoiden pitämisestä ja hoitamisesta lukuisiin eri julkaisuihin.

60-luvulla E.B. Cravens vietti yhden lukuvuoden vaihto-oppilaina Suomessa.

E.B. Cravensin suositukset tiivistettynä:

- Siisteys on kaikki kaikessa. Jos jyrsijöille ei riitä ruokaa, ne kuolevat tai muuttavat pois. Lisäksi ruokakipot tulisi ottaa yöksi pois.
- Häkkien suunnittelu niin, ettei niihin pääse sisään, auttaa hieman.
- Kissa voi olla tehokas metsästäjä (kunhan ei pääse lintuihin käsiksi).
- Erilaisista loukuista Cravens suosittelee erityisesti sähköä käyttävää Rat Zapperia.
- Myrkkysyöttejä Cravens pitää välttämättömänä pahana. Ne tulisi asetella niin, etteivät muut eläimet pääse käsiksi niihin.

PetExpo 2014

12.-13.4. 2014, Helsingin messukeskus

Teksti: Arttu Karppanen, Kuvat: Jarmo Tuutti

Messut messuilta ja jäljelle on jäänyt hyvä mutta väsynyt mieli. Messuilla oli tänä vuonna 54 000 kävijää. Messuvieraat olivat kovin kiinnostuneita lemmikkilinnuista. Paikalle saapunut superstara Nakke keräsi paljon nuorta yleisöä. Messujen kohokohta oli ehdottomasti 3 000 euron Myötäkarvaan-palkinto, jonka nappasi tänä vuonna Kaijulit. Hyvä me! Palkinto ei tullut turhaan. Kaijulit on tehnyt vuosia töitä lemmikkilintujen olojen parantamiseksi ja ajantasaisen tiedon jakamiseksi. Tämänlaatuinen tunnustus on näin pienelle yhdistykselle iso asia, joten ollaan siitä ylpeitä!

Messujen valmistelu alkoi oikeastaan jo 30.11.2013. Yhdistyksen toimihenkilöt ja hallitus ovat tehneet uskomattoman määrän työtä kaksipäiväisten messujen eteen. Silti osastollemme harva tulee lukemaan esitteitä tai katsomaan powerpoint-esitystä. Sinne tullaan ihmettelemään oikeita lintuja ja keskustelemaan henkilökohtaisesti omistajien kanssa. Ilman teitä jotka olette valmiita uhraamaan aikaanne tähän kaikkeen, messuosastomme ei olisi minkään arvoinen. Kiitos siis kaikille paikallaolleille ja taustalla häärineille!

Osaston rakentaminen alkoi jo perjantaina. Osasto oli jälleen kerran mahtava! Siis joka suhteessa. Tilaa oli valtavasti. Niin paljon, että sen täyttämässä oli jo ongelmia. Onnistuimme

kuitenkin levittäytymisessä melkoisen hyvin. Viimehetkellä paikalle tuodusta kakadujen remontoimasta ovesta tuli oikein hitti!

Lintuedustus oli mahtava. Lajikirjoon kuului ainakin: etelänaratti, persikka-aratti, valkovatsa-aratti, munkkiaratti, riograndenaratti, arattihybridi, siniotsa-amatsoni, kultaposkiamatsoni, jauhoamatsoni, neitokakadu, valkokakadu, lähdekakadu, kultatöyhtökakadu, vihersiipiara, senegalinkaija, harmaapapukaija, undulaatti, kauluskaija ja kakariki

Messuvieraat keskittyivät pääasiassa jälleen kerran lintuihin. Omalla kohdallani suosituimmat kysymykset taisivat olla Puhukse? Minkä ikäinen ja mistä ruokavalio koostuu? Pääsin kertomaan paljon Kaijuleiden sijoitusringistä ja sen tärkeydestä, koska oman lintuni olen sitä kautta saanut. Yhdistyksen tiedottaja Jarmo Tuutti vietti paljon aikaa lavalla mikrofonin kanssa puhuen laajasti lintujen pitämisestä, hankkimisesta ja virikkeellistämisestä. Kiitos siitä!

Olin siis ensimmäistä kertaa messuilla oman linnun kanssa. Vanhukselle messureissu oli uusi ja toiminnantäyteinen kokemus. Automatka meni hienosti. Paikan päällä hieman jännitti, matkahäkissäolo ja väenpaljous oli jotain aivan uutta. Rauhoittelin pikkuista rapsuttelemalla ja antamalla herkkuja pintojen välistä. Välillä piti käydä sivummalla peiton alla ottamassa hieman omaa aikaa. Tämä saattaa kuulostaa jonkun lukijan mielestä oudolta, mutta itse olen sitä mieltä että meidän yhdistys ajattelee ensisijaisesti linnun hyvinvointia. Messuvuorot oli tarpeeksi lyhyitä, eikä ollut mikään häpeä laittaa omaa lintua sivummalle pois messuvierailijoiden silmien edestä jos lintu sitä kaipasi.

Päivät olivat kokonaisuudessaan pitkiä ajomatkoineen. Iltaisin nauratti ja aamuisin väsytti, mutta en kadu hetkeäkään että osallistuin. Oli ihanaa tavata kaikkia teitä ja olla osa tätä yhdistystä, joka on omalla kohdallani jo henkilöitynyt melkein perheeksi.

Yllä: Hallituksen paikalla olevat jäsenet vastaanottamassa Myötäkarvaan-palkintoa.

Keskellä: Yhdistyksen osasto.

Alla: Kakadujen oviremontin tulos.

Kaijulit esittäytyvät

Gunnthora Hafsteinsdóttir

Gunnthora Hafsteinsdóttir hankki ensimmäiset kaksi kakarikäännä vuonna 2011 ja päätyi saman syksyn aikana Kaijuleiden toimintaan mukaan toimihenkilönä. Omien sanojensa mukaan hän tykkää tutustua ihmisiin eikä voi olla tarpeeksi kauaa hiljaa. "Ja kun kokouksessa avaa suunsa, päätyy tekemään jotain", hän kommentoi pilke silmäkulmassa.

Gunnthora on Islannista kotoisin, mutta asunut Suomessa jo vuodesta 1991 ja toimii nykyisin ala-asteen opettajana. Suomeen hän päätyi "perinteisen kaavan mukaan", eli löysi miehen ja seurasi tätä Suomeen. Monet ovat huomanneet, että juuristaan huolimatta Gunnthora kirjoittaa foorumilla parempaa suomen kieltä, kuin iso osa suomalaisista. Hän päätyikin Islannissa lukion jälkeen yliopistoon opiskelemaan Suomea ja on aina tykännyt kielten opiskelusta.

Nuoruudessaan Gunnthoralla on ollut undulaatti, jolla oli "perinteisesti" liian pieni häkki ja lähinnä siemenruokavalio. Häkin ovi tosin oli aina auki. Elämäntilanteen salliessa hän hankki aluksi kaksi kakarikia, joita nykyisin häneltä löytyy neljä. Lisäksi parveen päätyi myös yhdistyksen sijoituslintu, etelänaratti Repe. Yksin elävää Repeä seurailtuaan Gunnthora on kuitenkin tullut siihen tulokseen, ettei linnun tulisi elää yksin, ilman lajitoveria.

Kakarikien myötä Gunnthora on kiinnostunut enemmänkin Uuden-Seelannin linnuista sekä niiden käyttäytymisestä luonnossa. Unelmien linnuksi hän kertookin Kean, mutta samalla lisää, ettei tämä ole realistinen haave.

Lyhytkään harrastus ei ole sujunut ilman kommelluksia. Yksi kakarikeistä törmäsi ilmassa toiseen lintuun, kun lentämään vielä opetteleva nuorin tulokas "ei oikein osannut väistämistöjä". Seurauksena oli murtunut jalka, joka käytettiin Gisellä kipsattavana. Lisäksi jalkaan laitettiin teräspiikki tueksi. Kun nämä poistettiin, oli jalka onneksi kunnossa ja nykyisin lintu käyttääkin jalkaansa oikeastaan kaikkeen muuhun, paitsi kävelemiseen.

Mitään ihmeempiä tulevaisuudensuunnitelmia ei Gunnthoralla lintuharrastuksen suhteen ole. Yhdistykseen liittyen hän aikoo jatkossakin jatkaa messujen järjestelyä.

Tee-se-itse-nurkka

Salaattiherkkutanko

Teksti ja kuva: Laure Kurkela

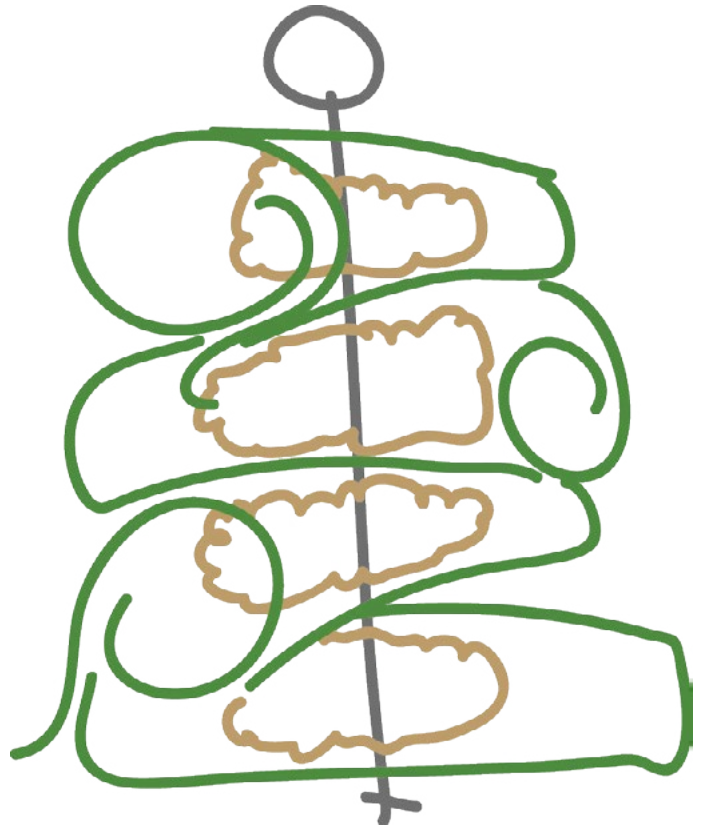
Moni papukaija on hieman nirso syömään tuoreruokaa, mutta hirssi maistuu taas hyvin. Itse yritin ratkaista tämän piilottamalla hirssiä salaatin sisälle, jolloin linnut joutuisivat ainakin koskemaan salaattiin päästäkseen hirssiin käsiksi. Tämä virike sopii parhaiten pienemmille linnuille, myös suoranokille kuin papukaijoillekin.

Tarvitset:

- Hirssintähkän
- Salaattia tai muita isoja lehtiä, kuten pihalta vuorenkilpeä. (Huom, vaikka raparperi vaikuttaisi hyvältä isoine lehtineen, se ei ole linnuille soveliaista ravintoa.)
- Metallisen herkkutikun tai vastaavan

Virikkeen kasaaminen on yksinkertaista. Leikkaa hirssi sopivan kokoiseksi pätkiksi saksilla. Kääri palaset lehtiin ja lävistä ne tikulla niin että lävistät kasvin lisäksi myös osan hirssintähkästä, jolloin se pysyy paikoillaan eikä tipu. Toista niin monesti kuin tikussa riittää tilaa tai sinulla riittää materiaaleja.

Ripusta tikku paikkaan josta linnut yltävät siihen. Tällaisiin virikkeisiin tottumattomille linnuille hirssin palaset voi jättää pidemmiksi niin, että ne pilkistävät lehtien päistä, kun taas uteliaammille linnuille hirssinpalaset voi jättää pienemmiksi niin että ne piiloutuvat lehtien kääreisiin.

Lukijan kuva

Kuva: Viivi Jäger

Haluatko kuvasi lukijan kuvaan? Lähetä se sähköpostilla sihteeri@kaijuli.fi ja se voidaan julkaista tällä sivulla. Kuvan koon ei tarvitse olla painolaatuinen, mutta mielellään yli 800 pikseliä leveä tai korkea.